

[Fisker.]

faa samme Adgang, som man i mange Aar har haft paa Landet, til selv at fastsætte Ligningsforholdet indenfor hver 4-aarig Periode; dog bevares for Hovedstaden i det væsentlige de Overgangsbestemmelser, der er indsat i den nugældende Lov, og endvidere gradueres for alle Byer Overgangen til en forøget Beskatning af fast Ejendom derved, at selve Skattebeløbet pr. 1 000 Kr.'s Jordværdi ikke maa stige mere end 1 pro mille for hvert Skatteaar, indtil hele Behovet er dækket. Jeg anser dette Forslag for at være en stærkt paakrævet og meget ønskelig Forbedring af den gældende Ordning. Ved Loven af 1926 har Byerne faaet Lejlighed til at forhøje Ejendomsskatten noget, men dog mindre, end Lovforslaget oprindeligt tilsigtede; men til Trods derfor er den Bevægelsesfrihed, der paa dette Omraade er givet Købstædernes Kommunalbestyrelser, dog alt for ringe, og Ejendomsskatterne udgør her en langt mindre Del af samtlige Skatter end i Landets øvrige Kommuner. For Skatteaaret 1928—29 beløb de samlede Ejendomsskatter i Hovedstaden og Provinsbyerne sig til i alt 23,8 Mill. Kr., og de personlige Skatter indbragte samtidig 109 Mill. Kr. Ejendomsskatterne udgør altsaa ca. 18 pCt. af hele Skattebeløbet. I mange Købstæder er denne Procentandel imidlertid helt nede paa 10, 11 og 12 pCt., og Middelprocenten hæves kun op til 18 ved en forholdsvis høj Beskatning af fast Ejendom i København og paa Frederiksberg, som tilsammen udskriver ca. en Fjerdedel paa fast Ejendom. I samme Skatteaar udskreves i Sognekommunerne, naar alle Amtsraadskredse tages under eet, 44,5 pCt. af samtlige Skatter paa fast Ejendom med i alt 44 Mill. Kr. imod 54½ Mill. Kr. i personlige Skatter. I Maribo Amt var man helt oppe paa 70 pCt., og i Holbæk, Sorø, Præstø og Assens Amter var man oppe paa ca. 60 pCt., men i øvrigt er Fordelingen af Skattebyrden vidt forskellig i de forskellige Kommuner som Følge af Sognekommunernes frie Ret til med Amtsraadens Samtykke selv at fastsætte Forholdet mellem faste Ejendoms- og personlige Skatter. I Amtskommunerne udskreves samtidig 24 Mill. Kr., og den faste Beskatning paa Landet udgjorde saaledes i alt 68 Mill. Kr. mod 23,8 Mill. Kr. i Byerne, og dette uagtet Vurderingerne i 1927 udviser, at Ejendomsskyldværdien paa de to Omraader omtrent er den samme, nemlig 6,9 Milliarder for Landet og 6,3 Milliarder i Byerne.

Det kan, forekommer det mig, ikke

under disse Forhold overraske, at den personlige Beskatning i en Række Byer er presset meget højt i Vejret. I ikke mindre end 5 Byer, Kolding, Horsens, Rødby, Nibe og Stubbekøbing, er Ligningsprocenten i 1928—29 17 pCt. og derover. I 27 Byer er den fra 12 til 17 pCt., og kun i 15 af Byerne er den nede under 9 pCt. Der er derfor al Grund til saavel under Hensyn til de tunge personlige Skatter som til det Misforhold, der er til Stede mellem den faste Beskatning i By og paa Land, at udvide Købstædernes Ret til at fordele en større Del af det budgetterede Skattebeløb paa faste Ejendomme og derved aabne Adgang til Nedgang i de personlige Skatter.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse pege paa det efterhaanden nødvendige i, at der gives Kommunerne, og da i særlig Grad Købstadkommunerne, Adgang til andre Skattekloder end dem, man nu er henvist til. Den saakaldte store Skattekommission pegede i sin Tid, i 1910 var det vist, paa en kommunal Formueskat til Afløsning af en Del af de personlige Skatter, og man var den Gang ogsaa fra Venstres Side klar over, at der laa en meget stor Fare i at skruer den personlige Beskatning alt for højt i Vejret. Jeg ser saadan paa det, at Trangen til andre Skattekloder siden den Tid er vokset, og at Nødvendigheden kan paabyde Rigsdagen at imødekomme denne Trang. En kommunal Formuebeskatning i Forbindelse med den i det foreliggende Lovforslag aabnede Mulighed for en noget højere Beskatning af fast Ejendom vil, saaledes forekommer det mig, være en særdeles velegnet Foranstaltning til ikke alene at give de personlige Skatter en ønskelig, mange Steder en meget ønskelig, Nedsættelse, men tillige til at udforme et mere tilfredsstillende og mere retfærdigt Skattegrundlag end det nuværende. Man kan vel ikke sige, at dette direkte berører Lovforslaget, men jeg vil dog gerne høre, om den højtærede Minister mener, at han kunde tiltræde den Tanke, jeg her har udkastet, at man ledsagede Forslaget her med en kommunal Formuebeskatning for at give Kommunerne nye Skattekloder og derigennem aflaste Beskatningen paa den personlige Indkomst.

Naar den højtærede Minister har foreslaaet en fælles Ordning gældende for Hovedstaden og de øvrige Byer, dog med Bibeholdelse af særlige Overgangsbestemmelser, er det selvfølgelig for at simplificere Lovgivningen, og det er muligt, at man nu kan gennemføre en Fællesordning for Hovedstaden og de øvrige Byer, jeg skal derfor ikke paa Forhaand udtale mig derimod. Kan det